

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Sacram Communionem augere Fidem & Spem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

in agro suo: quod minimum quidem est omnibus seminibus: cum autem creuerit, manus est omnibus oleribus, & sit arbor, ita ut volucres caeli veniant, & habitent in ramis eius.

Cui autem magis aptari potest hæc parabola, quàm sanctissimo altaris Sacramento, in quo ipsemet Rex cælestis manet, cum omnibus diuitijs, quas habet in suo regno, & omnibus titulis ac medijs ad illud nobis comparandum: nam sacræ hostiæ particula aliqua, quantitate minor, quàm sit granum sinapis, missa tamquam sementis in coriusti, stupendam habet virtutem ad efficiendum, ut is crescat, fiatq; arbor eius altitudinis, cuius sunt cedri libani, variosque virtutum proferat ramos, in quibus etiam ipsi Angeli recreentur, & exultent. Hoc diuinum Sacramentum est, quod conseruat, adauget, perficitque gratiam, quam cætera sacramenta tribuunt. Nam teste S. Dionys. *non contingit aliquem perfici perfectione Hierarchica, nisi per diuinissimam Eucharistiam*, per eius scil. vsum: per eam. n. omnes Christianæ perfectionis gradus obtinentur: eò quòd in ipsa contineatur omnium eorum author: qui eos communicanti largiri desiderat. Nam, qui sanctitatis & perfectionis fontem largitur: quomodo nascentes ex eo effectus, sanctitatis gradus non communicabit? Ex quo fit, diuinas ad omnes Christianæ perfectionis gradus vocationes, de quibus hactenus fuit sermo, & in posterum fiet, omnes suam excellentiam & finem, in quem tendunt, obtinere per diuinum hoc Sacramentum, quo illæ adiuuantur, ad executionem eorum omnium, quæ hoc sacramentum inspirat: quemadmodum per earum præcipuas discurranti apparebit.

§. I. *Sacram Communionem augere Fidem & Spem.*

QVONIAM prima Christiani hominis vocatio est, ad firmissimè credenda omnia fidei Catholicæ mysteria, ex quo vita eius & solatium spirituale dependet, cum *inustus ex fide vivat*: id eò primus diuini huius Sacramenti fructus est, hanc vocationem perficere, & fidem augere: id quod duabus perficit vijs. non enim sine causa, per excellentiam appellatur MYSTERIVM FIDEI.

PRIMUM, quia sanctissimum hoc Sacramentum veluti summa quædam est, in qua præcipua mysteria, & articuli diuinitatis, & humanitatis Seruatoris nostri continentur: & quoniam vnaquæque virtus viuit, conseruatur, & augetur, propriorum actuû exercitatione, id eò in hoc diuino Sacramentoinuenit FIDES vitæ suæ nutrimentum, eò quòd magnam in eo occasionem habeat actus suos excellenter exercendi: abnegando proprium iudicium. Quare in eius præsentia constituto, extimulanda tibi est fides, & cum Sancto Petro dicendum: *tu es Christus filius Dei viui*; & cum S. Martha: *utique Domine, ego credidi, quia tu es Christus filius Dei viui*, qui, nostræ reparationis

Eucharistia
semen &
fectionis.

de Eccle.
hierarch. c. 3.

b Haba. 2. 4
Heb. 10. 38.

I.
Fides.

Mat. 16. 16
Ioh. 11. 27

causa, *in hunc mundum venisti*. Tu meus es creator, meus saluator, & glorificator: tu es qui Spiritus sancti opera fuisti conceptus & ex sanctissima semper Virgine Maria natus, crucifixus, & mortuus; qui resurrexisti; & ascendisti in cælum; qui venturus es ad me iudicandū, & nūc venis in hoc sacramento mea salutis causa: *Benedictus qui venit in nomine Domini Rex Israel: O Sanna, salua me in excelsis.*

c Matt. 21. 9

f Ioan. 6. 35.
Tract. 25. in
Ioan.

ISDEM fidei actibus sumitur etiam spiritualiter hoc sacramentum; iuxta illud eiusdem Christi: *Ego sum panis viua: qui venit ad me, non esuriet: & qui credit in me, non sitiet unquam.* Crede, inquit S. August. & manducaisti. Nam fide viua & amabili eum credēs, immittis spiritualiter in tua viscera, eiusq; admirabiliū virtutū particeps efficeris; credens & amās eius humilitatē, tuā illā facis; credēs & amans eius obedientiā & patientiā, eas tibi apprehendis.

Caro Christi
fidem perficit.

g Psal. 23. 4

Si cum hac animi dispositione ad communicandū accedas, ipsa communio fructum illū specialem profert, vt fidem adaugeat, & illustrationes tribuat, quibus illa plurimum clarificatur: talesq; spirituales gustus, & interna sensa communicat, vt plurimū eam confirmet. Hoc itaq; mysteriū, quod difficile ad eū est creditu, efficere solet, vt reliqua facile suauiterque credamus, vt ita impleatur illud Dauidis *gustate & videte*. Nam gustatus ipse visionē clarificat. Et quoniā fidei veritates colligatæ sunt, & connexæ, vnus earū gustatus valdē certam reddit reliquarum soliditatē. Et quemadmodum discipuli euntes in Emaus, *h cognouerunt Christum* Dominū nostrum, etiam si peregrini habitu indutū, *in fractione panis*, qui erat hoc diuinū sacramentum: ita cōmunio oculos aperit, ad cognoscendū, quod prius erat valdē occultū.

h Luc. 24. 30

In eum locū.
Lib. 3. de
consensu Eu-
ang. c. 5.
Vide Iansen.
ibi.i 1. Reg. 14.
27.

ad hoc enim ait Theophyl. magnam, & indicibilem vim habet caro Christi. Nec (quemadmodū S. August. ait) alienum est, vt credatur, sathanam impedimento fuisse illis discipulis, ne magistrum suum agnoscerēt, id ipso Domino permittente, donec ad sacramentū panis peruētum est: vt intelligeretur, sumptione sanctissimi eius corporis obicem remoueri, vt possit ipse agnosci. & quemadmodum statim atq; Ionathas mel gustauit *illuminati sunt oculi eius*, & recepit splendore ac vires, quas amiserat: ita sumptione diuini huius sacramenti internus animæ aspectus reparatur, vt videre possit, quod antea non nouerat; aut certē modo alio multo viuaciori, quam antea. Accede igitur ad sacrā communionē, dicens eidem Domino, quem suscipis: *k Domine adauge mihi fidē*: illumina tenebras meas, meq; diuinis tuis splendorib. reple. Et tunc confide, quod ingressus dicet: *l fiat lux* in hac anima: & statim fiet.

k Luca 17. 5.

l Gen 1. 3.

2.
Spe.

SECUNDA VOCATIO, quæ cum priori coniungitur, vt confirmetur & augeatur virtus SPEI, quæ ob nostram pusillanimitatem debilitari solet. Quæ virtus, cum innitatur Dei promissis; quæ fallere non possunt; & eorum pignoribus, quæ ab illo habemus: crescit mirabiliter ex hoc diuinō sa-

cramen

cramento, cui Christus Dominus noster *sex* adiūxit insignes promissiones, in quib. velut compendio continentur omnes aliae, quae ad salutē & perfectionem nostrā spectant. Ait enim Ioan. 6. cap. *Qui manducat meam carnē, & bibit meū sanguinem, in me manet, & ego in illo: Sicut ego vivo propter patrem, qui manducat me, vivet propter me, Non esuriet, nec sitiet unquam: Qui manducat ex hoc pane, non morietur: sed vivet in aeternum: Et in se habet vitam aeternam. Et ego resuscitabo eum in novissimo die.* Quae possunt promissiones his esse splendiores? & quae pignora maioris momenti ad ear. firmitatē & securitatem dare nobis potuit, quam diuinum hoc sacramentum? nam quod in eo latet, tantū valet, quantū omnes illae. Cum huiusmodi ergo promissis ac pignoribus non concipies spem firnam, quod Deus tuas exaudiat orationes, à tuis liberabit periculis, donaq; concedet, quae in his tibi promissis offert (quod si de tua imbecillitate dubitas, ipsum sacramentum ad hoc tibi datur, vt & illa reparetur.

§. II. *Idem Sacramentum gratiam augere, & feruorem in bonis operibus.*

TERTIA VOCATIO perfectior, est ad GRATIAE & CHARITATIS vitam recipiendam, quae per Baptismum tribuitur; aut per poenitentiam reparatur: imò interdum per ipsam cōmunionē reficitur: quando peccator non potens confiteri, & existimans, se habere cōtritionem, ad hoc sacramentū accedit cū eo tantū dolore, quem Attritionem vocamus. tum. n. gratiae vitam suscipit virtute celestis huius esca, quae, quod sit noue legis sacramentū, potest in aliquo casu, contritionis defectū supplere. Ad eum modum, quo Philistaei; existimantes se magnū honorem Arcā Testamenti deferre, n. eam statuerunt iuxta Dagon idolū suū: ad quam earū intentionem respiciens Deus, nō destruxit ipsam aram; nec voluit ipsam Arcā euanescere; ne tamen voluit tam indignū comitem eam habere: sed idolū ex ara deiecit, & abscisis capite & duabus palmis manuum, truncum iacere super terram. Ita quando bona intentione diuinū hoc sacramentū in altari cordis tui collocas, in quo idolum est peccati mortalis, te id sine culpa non aduertente: non irascitur ipse Dominus, nec euanesceat ex anima tua, sed idolum illud deiiciet, abscindens eius insolentiam, ne tibi amplius noceat.

SED huiusmodi casibus omisiss, vt pote raris, proprius Eucharistiae effectus est, hanc vocationem perficere, cōseruando. vt S. Thom. ait, & augendo gratiam, quam alia sacramenta tribuerunt: In quo multūm adiuuat sacramentum Confirmationis, vt cum firmitate in perfectione crescāt: quam qui illud suscipiunt, profitentur. Siquidem absque sacra cōmunionē non poterit, ad eius fastigium perueniri: iuxta ipsius Saluatoris sententiam dicentis: *o Nisi manducaueritis carnem filii hominis, & biberitis eius sanguinem, non habebitis vitam in vobis. Qui manducat meam carnem, & bibit meū sanguinem*

habet

m Ioan. 6.
57. & c.

S. Thom. 3. p.
1. 80. a. 4.
ad 5.
Gratia &
Charitas.

n. 1. Reg. 5. 2.

4.
3. par. 9. 79.
a. 1.

Ioan. 6. 54.